

NAGYBÖJT-HÚSVÉT

A nagyböjt végén, amikor az egyházi év ráirányítja figyelmünket életünk legfontosabb pontjaira, a szenvedésre és a feltámadásra, találkozunk kell ezzel a mély Istentől jövő tanítással.

Az Egyházi Év lényege, hogy folyamatosan vezet bennünket az Isten és Ember közös történetén, a megváltás útján és az ember életének, mint test és lélek, mélységeiben meghúzódó értékeinek megélésére.

Advent megtanít az igazi várakozásra, karácsony a születés és az emberi méltóság csodáját tárja elénk, nagyböjt megtanít a méltósággal szenvedni, húsvét elvezet a feltámadás csodájához, Pünkösöd megmutatja, hogy Isten milyen csodálatos erővel ajándékozott meg bennünket a Szentlélekben.

Most a Nagyhét mélyeséges titkain keresztül szeretnénk eljutni a húsvét, a Feltámadás végtelen örömet adó ragyogásához.

Nagyhét a Passió az Isten Fiának szenvedéstörténete, amelyet emberségében vállalt értünk, hogy bátrabb szívvel éljük meg emberi szenvedéseinket, és mindig tudjunk előre tekinteni a végső győzelemre a Feltámadásra.

A szenvedést és a feltámadást életünkben folyamatosan megtapasztaljuk, de emberi méltóságunkhoz hozzá tartozik, hogy ezeket tudatosan és jól éljük meg.

Babits Mihály Psychoanalysis Christiana versének jól ismert szavai rögtön elvezetnek a szenvedés mélyére és értelmére:

**Ki farag valaha bennünket egészre,
ha nincs kemény vésőnk, hogy magunkat véssé,
ha nincs kalapácsunk, szüntelenül dúló,
legfájóbb mélyünkbe belefúró fúró?
Szenvedésre lettünk mi.**

**Szenvedni annyi, mint diadalt aratni:
Óh hány éles vasnak kell rajtunk faragni,
míg méltók nem leszünk, hogy az Ég királya
beállítson majdan szobros csarnokába.
Krisztus urunk, segíts meg!**

A böjt a lemondás és a szenvedés nem önmagukért történnek, hanem egy sokkal szebb nemesebb célért.

Húsvét, Jézus feltámadása megmutatja Isten végtelen hatalmát, megmutatja az emberi szív ősi érzésének valóságát, hogy az élet sokkal több, mint amit földi

életünkben látunk benne és a halál után is folytatódik.

A feltámadás hitének két mozzanatát kell megélnünk, amelyek kölcsönösen erősítik és beteljesítik egymást.

Az első természetesen az örök élet hite. Ezzel indult a kereszténység, Jézus feltámadásának mindent felülmúló öröme töltötte el az első keresztényeket, és adott küldetést szívükbe, hogy mindenkivel megosszák hitüket, reményüket aki hajlandó azt befogadni.

Erről kell az apostoloknak és a tanítványoknak is tanúskodni.

„¹⁵Azokban a napokban felállt Péter a testvérek körében, amikor mintegy száz-húsz főnyi sokaság volt ott együtt, és így szólt: ¹⁶Testvéreim, férfiak! ...²⁰Mert meg van írva a Zsoltárok könyvében: „Legyen a szállása pusztává, és lakó ne legyen abban”, és „az ő tisztségét más kapja meg”. ²¹Szükséges tehát, hogy azok közül a férfiak közül, akik egész idő alatt együtt voltak velünk, amíg közöttünk járt az Úr Jézus, ²²kezdve János keresztiségétől addig a napig, amelyen felvitetett tőlünk, még valaki tanúja legyen velünk együtt az ő feltámadásának.” (ApCsel 1, 15-22)

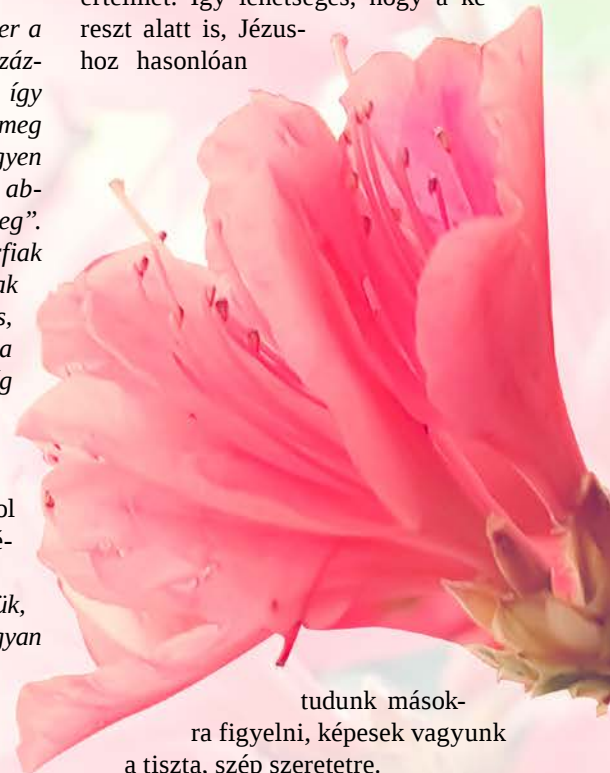
A feltámadás hite a keresztény életünk alapja, ahogyan Szent Pál apostol is ír a Korintusiaknak küldött levelében.

„¹²Ha tehát Krisztusról az hirdetjük, hogy a halottak közül feltámadt, hogyan mondják egyesek közületek, hogy nincs halottak feltámadása? ¹³Mert ha nincs halottak feltámadása, akkor Krisztus sem támadt fel! ¹⁴Ha pedig Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló a mi igehirdetésünk, és hiábavaló a ti hitetek is... ¹⁹Ha csak ebben az életben reménykedünk Krisztusban, nyomorultabbak vagyunk minden más embernél.

²⁰Krisztus azonban feltámadt a halottak közül, mint az elszenderültek zsengeje. ²¹Mert amint egy ember által lett a halál, úgy egy ember által lett a halottak feltámadása is.” (1Kor 15,12-22.)

A feltámadás hite, nem egy tőlünk idegen, vagy messze távoli gondolat. A hétköznapi életünkben egyéni, családi, közösségi sorsunkban nagyon sokszor kell újra kezdeni, feltámadni. Meghalni valaminek, ami elmúlt, amit elvesztettünk, és feltámadni egy újnak, egy másképpen

folytatódó életnek. Sok-sok csendes hétköznapi feltámadásaink vezetnek életünk teljessége felé. Csak ezekben találjuk meg Isten bennünk működő rendkívüli erejét. Isten a lehetetlenekben is akar nekünk segíteni, mert ezért Isten. Ebben értjük meg és éljük meg végtelen szeretetét és mindenhatóságát. Látom keresztény testvéreim mély, valóságos hitét, akik átérték életükben a feltámadásnak ezt a mindent megújító csodáját. A keresztény ember életében, együtt van a keresztút, a szenvedés és a feltámadás. A szenvedéstörténetünk csak a feltámadás hitében, megélésében válik elviselhetővé, találja meg értelmét. Így lehetséges, hogy a kereszt alatt is, Jézus-hoz hasonlóan

tudunk másokra figyelni, képesek vagyunk a tiszta, szép szeretetre.

Felföldi László plébános

Vas István: A rostirónt letettem

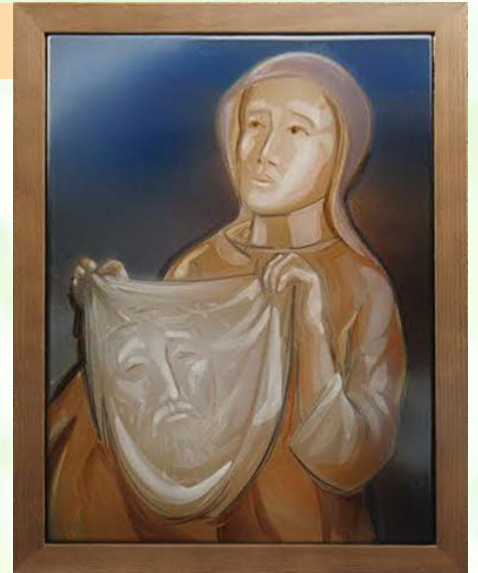
„Feltámadás szele mindig újra
Fúj a földön – fújj hát rajtam át,
Pusztaságom odvaiba fújva
Oszlasd szét a kétely zavarát,
S új Kezdet lesz, ami már kiszáradt:
Hajtasd ki megint a pálmáikat!
Te, aki nem űzted el Tamást sem,
Bár boldog, aki hisz, ha nem is lát,
Ugye megadod, hogy újra lássam
Szép arcod hitető sugarát?
Virraszt velem a türelem,
S könyörög a kétely és a hűség:
Támadj föl már bennem, örök Húsvét!”

VERONIKA

A keresztút szenvedéstörténet. Jézus szenvedéstörténete. És a miénk is, halandó embereké. Mert életünk során mi is megéljük a keresztút stációit, felvesszük saját keresztünket, amit testi-lelki fájdalmaink és szenvedéseink közepette magányosan cipelünk magunkkal. Pedig tudnunk kellene, hogy keresztthordozásunk magányában sem vagyunk egyedül, mert Jézus mindig velünk van és szeretettel törli le verítékünket az arcunkról. Amint tette ezt vele Veronika a keresztúton.

A keresztény hagyomány szerint Veronika ott volt a Jézust kísérő tömegben. Láta, ahogy Jézus arcát elborítja a véres verejték. De az asszony nem bírta tovább nézni a vérben és verítékben úszó megkínzott és szenvedő arcot, hanem térden állva nyújtotta kendőjét Jézus szenvedésének enyhítésére. Letörölte Jézus vérző sebeit, mert a fájdalmat sugárzó arcban meglátta az Isten arcát. És ezért a vigasztaló mozdulatért a Megváltó saját képmását ajándékozta Veronikának. Abban a pillanatban Veronika még nem is sejtette, de kendője csodálatos módon megőrizte Krisztus arcvonásait. Mert így tesz az Úristen velünk, emberekkel: ha a legkisebb részt adjuk neki önmagunk-

ból, viszonzásként önmagát ajándékozta nekünk. És Jézus nem utasította vissza Veronika kendőjét, az emberi együttérzés megnyilvánulását, mert az emberré lett Jézus a szenvedései közepette is hálás volt a legkisebb jóért is. Jézus keresztútja hozzánk, emberekhez szóló személyes üzenet. A Megváltó Jézus személyes üzenete az Istenért és embertársainkért hittal vállalt áldozatról, reményről és szeretetről, erőt nyújtva a mi keresztthordozásunkhoz. Üzenet arról, hogy mindannyiunk előtt adott a lehetőség arra, hogy Veronikaként viselkedjünk. Hogy ne csak lássuk a körülöttünk levő fájdalmat és szenvedést, és ne csak együtt érezzünk a szenvedőkkel, hanem nyúljunk is a kendőnk után! Ne engedjük a kísértésnek, hogy tekintetünk a porba hulljon és kezünk erőtlenül lehanyatlodjon! Az Úristen az embernek adta a szabad döntés lehetőségét, lehetőséget arra, hogy ne csak a nagybőjt időszakában nyújtsuk kendőnket a szükségét szenvedő felebarátaink és ne csak felebarátaink felé. Ugyan az elmulasztott segítséget és az elszalasztott pillanatot soha nem kapjuk vissza, de az Úristen földi életünk minden percében lehetőséget biztosít számunkra szeretetünk kinyilvánítására és kinyilatkoztatására.

Csak meg kell nyissuk a szívünket. Mert csak szerető szívvel láthatjuk meg Jézus arcát embertársainkban, és csak a szeretetünk az, ami láthatóvá tesz bennünket is a Jóisten színe előtt. És csak a szeretetünk által ismerhetjük meg Istent, aki maga a szeretet, miként tette az Veronika is, a gyengédség, a jóság, a szolgálát és az együttérzés legszebb megnyilvánulásával. Legyen ez az idej hűsvét egyik üzenete. Mint ahogy a keresztútját járó Jézus Atyjától kapott üzenete, ami szól minden kor minden embere számára.

- PE -

TEKINTET NÉLKÜL

Jézus élettörténetében és apostoli munkájában egyik legfőbb társa Péter apostol volt. Különösen is kiemelkedő személy, mert lendületessége, érzelmi gazdagsága, hibái, bűnei és azok jóvátételének igyekezete mélyen emberi. Ő kapta a legkimagaslóbb szerepet: isteni adományként egyedül az ő számára adatott meg, hogy kimondja: Jézus a Messiás, az Isten Fia. Továbbá egyedül őrá bízta Jézus a 12 különleges személy közül az Egyház vezetését. Tehát lelki és szellemi adottságok tekintetében, de a Jézussal való közeli, szinte baráti kapcsolatában is kiválasztott. Azonban a legfontosabb eseményekkor kudarcot kudarcra halmoz. Ahogy Dsida Jenő fogalmaz:

„...Körülnéztem: szerettem volna néhány szót váltani jó, meghitt emberekkel, de nyirkos éj volt és hideg sötét volt, Péter aludt, János aludt, Jakab aludt, Máté aludt és mind aludtak...

Kövércsöppek indultak homlokomról s végigcsurogtak gyűrött arcomon.”

(Dsida Jenő: Nagycsütörtökön)

Illetve a legkritikusabb pillanatban, Jézus sorsának döntő perceiben megtagadja az Isten Fiát. Bűnt bűnre tetéz. És Jézus mindezt előre tudva, ezzel együtt is őt látja el a legkiemelkedőbb, legmegtisztelőbb feladattal. Jézus feltámadása után elsőként fut és látja meg az üres sírt. Kis idő múlva megtudjuk, hogy Jézus mennyire fontosnak tartotta Péter tettének megbeszélését, helyretételét. Szeretetének háromszori rákérdezése után ugyanazon szavakkal engedi el, amelyekkel a halásháló mellől hívja Pétert: „Jöjj, kövess engem!” Majd megerősíti küldetésében: „Legeltesd juhaimat!” És tudjuk, hogy Péter beteljesíti feladatát: szervezi, vezeti az Egyházat, vértanúságával és egész életével hirdeti a feltámadás híreit:

„Sírod szélén szinte félve, iszonyattal üldögélve, ó-mekkora vád gyötör,

mardos,- majdnem összetör: mily látás a kétkedőnek,

törvény ellen vétközőnek,

hogy üres a sírgödör.” (Dsida Jenő:

Hűsvéti ének az üres sziklasír mellett)

Péter példájában a keresztény embert láthatjuk. Sokszor mi is elkeseredünk bűneink, hibáink láttán. Tudatosítani kell magunkban: Jézus a múltbeli és jövőbeli hibáinkat is látva, azokkal együtt választott ki minket, hogy tanújelei legyünk a világban. Fontosnak tartom, hogy minden keresztény ember elhiggye magáról a jézusi kiválasztás jogosságát és határozott döntését. És akkor Dsida szavait kell tekintet nélkül véghezvinni életünkben:

„...Ha kérdeznak, becsületesen felelni kell.

A harcot becsületesen fel kell venni, az úton becsületesen végig kell menni, a szerepet becsületesen el kell játszani,

keményen és tekintet nélkül.” (Dsida Jenő: Tekintet nélkül)

Maginé Piller Rita

HÁRMAS ÜNNEP A TEMPLOM- BÚCSÚN

MEGTESTESÜLÉS – az emberré lett Fiúisten misztériuma, melynek során az Ige testté lett. Ünnepe a katolikusok egyik főünnepe, Gyümölcsoltó Boldogasszony napja, amit Jézus születése előtt kilenc hónappal, március 25-én ünneplünk. A katolikus egyház ezen a napon emlékezik az angyali üdvözlésre, arra a bibliai eseményre, amikor Gábiel arkangyal hírül vitte a megtestesülés örömhírét Máriának, Názáretbe:

„... az Isten elküldte Gábor angyalt Galilea Názáret nevű városába egy szűzhöz, aki egy Dávid házából való férfinak, Józsefnek volt a jegyese, és Máriának hívták. Az angyal belépett hozzá és megszólította: – Üdvözlégy, kegyelemmel teljes! Veled van az Úr! Áldottabb vagy minden asszonynál. (...) Íme, fogansz méhedben, és fiút szülsz, akit nevez Jézusnak.”

De egy jeles esemény is ehhez a naphoz köthető: templomunk nevének búcsúünnepe, annak a misztériumnak a napja, aminek tiszteletére a templomot 2000-ben felszentelték.

A templombúcsú ez évi szentmiséjét Orosz Lőrinc atya, a Szent Anna-székesegyház plébánosa celebrálta, akinek 75. születésnapját is ünnepeltük ezen a misén, melyet egyházmegyénk püspöke, Palánki Ferenc atya és az egyházmegye számos papja is megtisztelt a jelenlétével. A szentmise záró részeként a püspök atya köszöntő szavakat intézett a jubiláló Lőrinc atyához, valamint méltatta az egyházmegye fő plébániáján eltöltött 26 évnél munkásságát és megajándékozta papi névadójáról, Szent Lőrinc vértanú diakonusról készült festménnyel, aki a legenda szerint a keresztényüldözés idején a pápa földiakónusaként különösen nagy gondot viselt a szegényekre és a betegekre.

-PE-

JÓZSAI ÖKUMENIKUS IMANAPOK

A józsbai emberek nagy része ismeri egymást. A különböző gyülekezetek tagjai tudják egymásról, hogy hova tartoznak, hogy a más hagyományú felekezetek ellenére, ugyanazt a Krisztust követik.

Ismertjük és szeretjük egymást. Istenünk vezet minket, az Ő szeretete, ereje formál bennünket, egyggyé tesz. A kölcsönös szeretet eredményeként születtek meg a Józsbai Ökumenikus Imanapok, melyek már hagyománnyá váltak.

Szeretjük és várjuk ezeket az alkalmakat. Ezeknek a közös estének a lényege, hogy jobban megismerjük, elfogadjuk és tiszteljük a másik embertársunk valóságát. Közeledjünk hozzá hitében is. Célunk, hogy ne csak a szürke hétköznapokban, a piacon vagy az utcán találkozáskor legyünk jó ismerősei, szomszédjai, barátai egymásnak, hanem templomainkban is, ahol együtt imádkozhatunk, dicsőíthetjük közös Istenünket. Az ökumenikus imanapok számunkra a testvéri közösség ünnepét jelentik, ahol a közös gondolkodást ünnepeljük. Ezzel is példát mutatva nem vallásos embertársainknak. Hiszen külön-külön gyengék vagyunk, de együtt erősek. Az imanapok ez évi témája a közösség volt.

Három gyönyörű estén keresztül három helyszínen, három különböző stílusú prédikációt hallottunk. Mindegyik mélyen a lelkünkig hatolt. Attól függően, kit melyik témakör érintette meg jobban, az vésődött mélyebben a szívébe.

Az első nap a Szent György római katolikus templomban találkoztunk görögkatolikus és református testvéreinkkel. Az ígét Szentesi Csaba görögkatolikus parókus hirdette. Igehirdetésében az ember és Isten kapcsolatáról beszélt. Kitért arra, hogy a szeretet és a rajongás között nagy különbség van. A rajongás lélek nélküli, felszínes, mulandó. Ami nekünk tetszik, amit tökéletesnek tartunk, azért könnyen rajongani tudunk. Aztán, amikor már nem annyira tetszik, igyekszünk tőle megszabadulni, próbáljuk lecserélni. A szeretet sokkal mélyebb érzés, megtartó és kitartó. Ez az ami alkalmassá tesz bennünket arra, hogy valódi kapcsolatot teremtsünk Istenel, családjainkkal és a közösséggel.

A második napon református testvéreink felsőjózsbai templomában gyűltünk össze, ahol Felföldi László atya a szeretet családban betöltött szerepéről beszélt. Mint mondotta, a szerelem ha megfakul is, a szeretet az, ami összetartja a házassá-

got, a családot. A házasságban a férj és a feleség egy közös fejlődésen megy át. Ebben a fejlődésben nagyon fontosnak tartja a párbeszédet. Elengedhetetlen, hogy a párok megosszák egymással örömeiket, bánatukat és megbeszéljék problémájukat.

A házasság egy olyan szoros, de törekeny kapcsolat férfi és nő között, amely állandó egymásra figyelmet és állandó megújulást igényel.

Az imanapok záróestéjén a görögkatolikus testvéreinkhez látogattunk el. Itt Gacsályi Zsolt református lelkész-től a szeretet közösséget formáló erejéről hallgattunk prédikációt. Mint mondotta, a hívek egy helyi, kisebb közösséghez tartoznak, amely része egy nagynak, a világ összes keresztény közösségének. Sokszor érnek bennünket külső támadások. A hívek nem szentek. Mindannyian tele vagyunk hibákkal. Ezeket másokban nagyon jól látjuk, magunkban viszont észre sem vesszük. Szeretünk egymásra mutogatni, vádaskodni, miközben arra törekszünk, hogy kitűnjünk, mások fölé emelkedjünk. Ezek a közösségen belüli belső támadások sokkal veszélyesebbek, mint a kívülről jövők. A külsők nem okoznak gyógyíthatatlan sebeket, inkább csak megerősítenek bennünket. A belső, saját közösségünkben jövő támadások már bomlasztó hatásúak, mély sebeket ejtők.

Mindhárom este szép számmal gyűltünk egybe. Lélekemelő volt látni, ahogy évről évre felszabadultabban, természetesebben viselkedünk a másik felekezet templomában. Elvegyülve, szorosan egymás mellett ülve hallgattuk az ígét, együtt mondtuk az Úr imádságát, és énekeltük egymás énekeit. A közös hit, a kölcsönös szeretet egy szívvé, egy lélekké kovácsolt bennünket.

Mindannyian sokat kaptunk ezektől a közös alkalmaktól, örömmel voltunk együtt, és ennek megerősítéseként mindhárom estét szeretetvendégséggel zártuk.

Szabóné Nagy Tünde

HÚSVÉT GYEREKSZEMMEL

Mennyit ért meg a gyerek a húsvét ünnepeköréből a Feltámadásból? Sokszor tesszük fel ezeket a kérdéseket magunknak, vagy szakembernek, szülőként, pedagógusként.

– „Mindig mindent el kell, el lehet mondani a gyerekeknek, persze nem mindegy, hogyan. És olykor nem biztos, hogy az értelmükkel fel tudnak fogni mindent, de a szívükkel igenis megérik magát az Istent, a jószágot, a szeretetet, a békét.” – vallja Jakab Zsuzsa (Zsuzsi néni), hitoktató

Egy péntek délután látogattam el a hittanórákra, ahol beszélgettem velük. Hozzájárultak, hogy néhány gondolatukat megosszák a testvérekkel. A kérdés az volt, miért szeretik a húsvétot

Azért szeretem a húsvétot, mert...

– Krisztus feltámadt, és ez öröm nekünk. Együtt örülünk a családdal. (Réka)

– Meglátogatnak bennünket az unokatestvéremék, jó együtt lenni velük. (Dóri)

– Feltámadt krisztus értünk, és olyan jó, hogy megbocsátja bűnünket. én is megbocsátok a társaimnak. (Noémi)

– Nagybőjtben lemondok dolgokról, pl. kevesebbet gépezek, azt az időt anyukámmal töltöm. Nem könnyű, de nagyon jó. (Gyöngyi)

– Jézus feláldozta értünk az életét, értem is. Érzem néha. (Lilla)

– Együtt vagyunk, templomba megyünk, és vízzel locsolódunk nagymamánál. (Marcsi)

– Visszatérnek azok a dolgok, amelyekről a nagybőjt idején lemondtuk. (Ábel)

– A húsvét szomorú is, mert megfeszítették Jézust, de öröm is, mert feltámadt. Én az örömet őrzöm meg. (B. Marcsi) A beszélgetés során kiderült, hogy a húsvét számukra ugyanolyan nagy ünnep, mint a Karácsony. és nem kell hozzá a sok ajándék.

Ahhoz, hogy erről beszélni tudjanak, kicsi korban kell kezdeni a beszélgetést a családban, és csoportban egyaránt. Az óvodások csoportjában is mindent „elmeséltek” a húsvétról., a feltámadásról. természetesen életkoruknak megfelelően. Segítségül minden „kellék” ott volt az asztalon. Kereszt, kenyér, „bor”, barkaág. Az ágakkal megjelenítették a Virágvasárnapot. Mindezt örömmel, csillogó szemmel.

Nagyon köszönöm a gyermekeknek ezt a délutánt, az őszinte beszélgetést! Hiszem, hogy nekik nem a piros tojás, és a csokinyuszi jelenti majd a húsvétot, de mivel a hagyományainkhoz hozzátartozik, ők sem vetik meg, hiszen még gyerekek. Rajtunk múlik, mit visznek tovább felnőtt korukra.

IRODAI ÓRÁK: Minden hétköznap intézhetik kedves híveink ügyeiket (keresztelés, házasságkötés, temetés, szentmise) a plébánián. **Ügyfélfogadási Idő:** munkanapokon délután 15-18 óra között. **Plébános:** Felföldi László, Tel.: 30/9855-640, E-mail: plebanos@megtestesules.axelero.net
Tel.: 52/535-735 e-mail: iroda@megtestesules.axelero.net
Honlap: <http://megtestesules.info>

**A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA
HÍR HARANG KIADVÁNYA.** Kiadja a
Megtestesülés Római Katolikus Plébánia Hivatal. 4032
Debrecen, Borbíró tér 9. (levélcím: 4015 Debrecen, Pf. 74.)
Felelős kiadó: Felföldi László Szerkesztette: Rác Jánosné
Tel.: 30/303-32-57, E-mail: raczne75@gmail.com •
Rexpo Nyomda – www.rexpo.hu

Rác Jánosné